

muskusos komt bij Krasnosel'kup niet zo veel voor. Deze grote grazers hebben een brede kop met grote hoorns. Hun vacht is dik en lang, wel zeventig centimeter in de zomer en in de winter, als de dikkere vacht ook donkerder wordt, tot op hun hoeven. De kudde bij Krasnosel'kup zijn meestal niet groter dan zo'n twintig dieren. Verder naar het oosten kunnen de kudde wel tot honderd dieren groot worden. Ze eten vooral korstmossen, gras en zegge, en in het voorjaar de jonge twijgen van de schaarse begroeiing van dwergberkjes, wilg, bosbes en kruiden.

De belangrijkste natuurlijke vijand is de wolf. Bij gevaar vormen de volwassen muskusossen een ondoordringbare kring om de kalveren heen, hun koppen met de hoorns naar de buitenzijde. Wolven vormen familie-roedels van drie generaties en de roedels kunnen hier wel twintig beesten groot zijn. Zij vallen de kring muskusossen dan van alle kanten aan, op zoek naar de zwakste plek. Soms lukt het zo toch de kring te doorbreken en een kalf te pakken. Een volwassen muskusos is zo groot en sterk dat het meestal niet lukt die te doden, of het moet een verzwakt dier zijn. In de winter trekken de wolven zich meestal terug in de taiga.

De taiga is de naaldboomgordel. In het Russisch betekent taiga dan ook naaldwoud. Het is een zone in de wat gematigder luchtstreken waar naaldbomen groeien zoals dennen, sparren, lariksen en ook wat berken. In de winter vriest het er gemiddeld ook overdag nog stevig. Toch overleven hier meer diersoorten dan op de toendra. Typische soorten die hier kunnen overleven zijn onder andere de bizon, bruine beer, lemming, lynx, rendier, sneeuwhaas, poolvos, bever, wolf en verschillende leden van de marterachtigen, zoals de boommarter, de veelvraat en diverse uilen. De Tengmalms uil is zo'n typische bewoner

van de taiga. Het is een agressieve kleine uil, een nachtelijk roofdier dat ook wel de kuit van de duivel wordt genoemd. Het is een boreale uil, een typische bewoner van de taiga, een zeldzame vogel met uiterst expressieve ogen en een groot wijs hoofd. Minder zeldzaam is de oeraluil, een grote uil die op muizen, maar ook op de lemmingen, jaagt. Tenslotte is er nog de sperweruil. Deze uil jaagt overdag en laat zich regelmatig zien als bewoner van de taiga.

Ook kunnen hier edelherten, reeën en talrijke soorten pelswild leven, waaronder de sabelmarter, wezel, hermelijn, zilvervos en bunzing. De neerslag bedraagt tussen de veertig en 85 cm per jaar, vooral sneeuw, maar ook wel in de vorm van regen en mist. Het is een redelijk droog gebied wat neerslag betreft. Deze hoeveelheid neerslag valt alleen al in de maand juli in Nederland. Het meeste water komt via de rivieren deze delta in.

In Krasnosel'kup werd in 1933 een militair kamp gevestigd, op de grens van de taiga --- de hier uitgestrekte koude naaldbossen --- en de moerasachtige toendra. Om het dorp liggen dan ook meerdere moerassen vol met meertjes verspreid. Er zijn nauwelijks wegen, en de nieuwe spoorlijnen die voor de olie- en gaswinning in het noorden van Rusland zijn aangelegd, doen het dorp niet aan. Die bevinden zich op ruime afstand ten westen en ten oosten van het dorp. Wel kwam er een eenvoudige vliegstrip ten behoeve van het militaire kamp. Krasnosel'kup is ontstaan op de plaats waar een jagerskamp was van de Selkup-bevolking, camp Nyaryi Mache. In de Selkup-taal betekent dat "moerassig toendrabos". In het militaire kamp waren er in de hoogtijdagen wel zo'n duizend militairen gelegerd.

De Selkups spreken de Selkup-taal, die behoort tot de

Samojedische talen van de Oeralische-taalfamilie. De Selkups zijn ontstaan in het middelste stroomgebied van de Ob-rivier, uit interacties tussen de inheemse Jenisejische bevolking en Samojedische volkeren die in het begin van het eerste millennium na Christus vanuit het Sajan-gebergte naar de regio kwamen. In de dertiende eeuw kwamen de Selkups onder de heerschappij van de Mongolen. Rond 1628 veroverden de Russen het gebied en werden de Selkups onderworpen. De Selkups sloten zich aan bij een opstand tegen de Russische overheersing, maar werden voor een groot deel neergeschoten en verslagen.

In de zeventiende eeuw trokken enkele Selkups naar het noorden om langs de rivieren de Taz en de Turukhan te gaan wonen. Ze hielden zich voornamelijk bezig met de jacht, de visserij en het fokken van rendieren. De komst van Russische kolonisten naar het gebied in de achttiende eeuw leidde ertoe dat de Russen op jacht gingen naar de vrijlopende rendieren van de Selkups. Dat maakte het fokken van rendieren veel moeilijker. In dezelfde periode probeerden de Russen de Selkups te russificeren en te kerstenen. Velen behielden echter een aantal van hun oude religieuze overtuigingen en gebruiken. Ze lijden ook nu nog onder rassendiscriminatie, werkloosheid en alcoholisme.

Door de vestiging van de legerbasis werd Krasnosel'kup, ondanks dat het slechts een kleine plattelandsgemeente was, het administratieve centrum van de Krasnoselkupsky regio, deel van de semiautonome Jamalo-Nenets-oblast.

In 1989 waren er, op het hoogtepunt van de activiteiten op de bases, drieënvijftighonderd inwoners. Het dorpje met één kerk, de Russisch-orthodoxe kerk, had geen Moskee, ook al waren er inmiddels meerdere islamieten